

A Fenntartható Öntözési Közösségek Létrehozásának és Működésének Vizsgálata

Németh Balázs

Mezőgazdasági mérnöki, Alapképzés (bsc), Levelező munkarend

MATE Szarvasi képzési hely, Környezettudományi intézet.

Belső témavezető: dr. habil. Bodnár Károly; főiskolai tanár, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Környezettudományi intézet

Külső témavezető: dr. Juhász Péter, főosztályvezető, Agrárminisztérium

Dolgozatom témája a fenntartható öntözési közösségek létrehozásának és működésének vizsgálata, amely a magyar mezőgazdaság egyik legfontosabb, jövőorientált fejlesztési területe. A kutatás indítékát a klímaváltozásból adódó vízhiányos időszakok, valamint az ezekhez való alkalmazkodás szükségessége adta. Célom annak feltárása volt, hogy a gazdálkodók miként viszonyulnak az öntözési közösségekhez, milyen motivációk és akadályok befolyásolják a csatlakozási hajlandóságukat, valamint hogyan értelmezik a fenntartható vízhasználatot a gyakorlatban.

A vizsgálat alapját egy online kérdőíves kutatás képezte, amely a gazdálkodók véleményét, attitűdjeit és együttműködési hajlandóságát térképezte fel. Az adatokat leíró statisztikai módszerekkel dolgoztam fel, és a válaszok alapján értelmeztem az öntözési közösségek létrehozásának és működésének feltételeit.

A kutatás eredményei alapján a gazdálkodók körében megfigyelhető az öntözés és a közösségi együttműködés iránti fokozódó érdeklődés. A gazdák a vízbiztonságot és a költséghatékonyságot tartják a legfontosabb szempontnak, ugyanakkor a szervezeti, bizalmi és adminisztratív akadályok sok esetben megnehezítik a közösségek létrejöttét. A vizsgálat rávilágított, hogy az öntözési közösségek kialakítása nemcsak technológiai és gazdasági, hanem társadalmi és intézményi kihívás is, amely a gazdálkodók közötti bizalom, tudásmegosztás és koordináció erősítését igényli.

A kutatás legfontosabb megállapítása, hogy a fenntartható öntözés fejlesztése a jövőben a gazdasági racionalitás mellett közösségi és szemléletformáló folyamatként is értelmezendő. Az öntözési közösségek sikerességéhez szükséges az intézményi stabilitás, az átlátható támogatási rendszer, a tudásátadás fejlesztése és a tájszemléletű vízgazdálkodás elveinek alkalmazása.